Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1725/2001

z dnia 23 lipca 2001 r.

dotyczące działań podejmowanych w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych w państwach trzecich innych niż kraje rozwijające się

(Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 6)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r.	L 344	23	27.12.2005

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1725/2001

z dnia 23 lipca 2001 r.

dotyczące działań podejmowanych w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych w państwach trzecich innych niż kraje rozwijające się

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnota Europejska jest zaniepokojona istnieniem min przeciwpiechotnych oraz innych niewybuchów na terenach, na których ludność cywilna próbuje wyjść z konfliktu zbrojnego.

(2) Miny przeciwpiechotne powodują cierpienia i ofiary w ludziach, a także stanowią poważną przeszkodę w rozwoju gospodarczym, uniemożliwiają powrót uchodźców i wysiedleńców oraz zakłócają działania w zakresie pomocy humanitarnej, odbudowy i rehabilitacji, jak również przywrócenia normalnych warunków społecznych.

(3) Wspólnota jest zdecydowana w pełni przyczynić się do osiągnięcia w nadchodzących latach celu, jakim jest całkowite wyeliminowanie min przeciwpiechotnych na świecie.

(4) Wspólnota i jej Państwa Członkowskie wniosły największy wkład w szersze, międzynarodowe dążenia do przezwyciężenia tragedii, jaką są miny przeciwpiechotne.

(5) Działania mające na celu osiągnięcie całkowitego wyeliminowania min przeciwpiechotnych nadal znajdują się na wczesnym etapie i w związku z tym, Wspólnota powinna w dalszym ciągu pełnić rolę przywódczą do chwili osiągnięcia tego celu w pełni.

(6) Niniejsze rozporządzenie stanowi bezpośrednią odpowiedź na Konwencję o zakazie użycia, składowania, produkcji i transferu min przeciwpiechotnych i o ich zniszczeniu (Konwencję ottawską).

(7) Dlatego też, państwa trzecie, które przyczyniły się do walki z minami przeciwpiechotnymi i są stronami Konwencji ottawskiej, w ramach priorytetu, powinny korzystać z pomocy finansowej.

(8) Niejednokrotnie działanie Wspólnoty w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych stanowi integralną część działań w zakresie pomocy humanitarnej, rehabilitacji, odbudowy lub działań rozwojowych, jednocześnie będące oddzielnym i wyspecjalizowanym działaniem odpowiadającym różnorodnym priorytetom, wymogom operacyjnym oraz nakazom politycznym.

(9) Jako część tych działań, a także w przypadku programów ramowych w celu badania i rozwoju technologii zwalczania min przeciwpiechotnych, nowe oraz bieżące działania będą nadal finansowane ze szczególnych linii budżetowych i gdzie właściwe, wspierane, uzupełniane i koordynowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

(10) Aby Wspólnota mogła skutecznie przyczyniać się do przeciwdziałania stosowaniu min przeciwpiechotnych, konieczne będzie umożliwienie Wspólnocie podjęcia działań mających na celu zniszczenie min przeciwpiechotnych znajdujących się w magazynach i na terenach zaminowanych.

([1]) Dz.U. C 120 E z 24.4.2001, str. 173.

▼B

(11) Należy nasilić działania badawcze mające na celu rozwój technologii ułatwiających wykrywanie min oraz identyfikowanie terenów zaminowanych z większą precyzją.

(12) Wspólnota musi stać na stanowisku gwarantującym, że działania w zakresie oczyszczania terenów z min przeciwpiechotnych finansowane przez Wspólnotę są skuteczne. W związku z tym, musi zastosować właściwe środki techniczne, w tym, gdzie konieczne, technologię wojskową.

(13) Niniejsze rozporządzenie ma na celu stworzenie podstawy dla spójnego i skutecznego podejścia do działań Wspólnoty prowadzonych w państwach trzecich innych niż kraje rozwijające się, mających na celu walkę z minami przeciwpiechotnymi i rozwijanie ujednoliconej strategii w toku bliskiej współpracy między Komisją, Państwami Członkowskimi a społecznością międzynarodową na wszystkich etapach działań w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych.

(14) Podejście takie nie powinno blokować reakcji Wspólnoty na sytuacje krytyczne wymagające pomocy humanitarnej zawsze wtedy, gdy mają one miejsce.

(15) Konieczne jest zapewnienie, że działania te są spójne z polityką zagraniczną Unii Europejskiej jako całości, włączając wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa.

(16) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]).

(17) Ze względu na zagrażający życiu charakter zjawiska oraz światowy zasięg, problem min przeciwpiechotnych wymaga procedur skutecznych, elastycznych i gdzie konieczne, umożliwiających podejmowanie decyzji w zakresie finansowania działań Wspólnoty.

(18) Wspólnota powinna zapewnić jak największą przejrzystość w zakresie udzielania pomocy finansowej oraz zaostrzyć kontrole korzystania z odpowiednich środków.

(19) Ochrona interesów finansowych Wspólnoty, a także zwalczanie nadużyć i nieprawidłowości stanowi niepodzielną część tego rozporządzenia.

(20) Działania określone w tym rozporządzeniu są dostosowane do ram polityki współpracy Wspólnoty w państwach trzecich innych niż kraje rozwijające się i są konieczne do osiągnięcia jednego z celów Traktatu. Do celów przyjęcia tego rozporządzenia, Traktat nie przewiduje uprawnień innych niż ustanowione w art. 308.

(21) art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1724/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 2001 r. dotyczącego działań przeciwko minom przeciwpiechotnym w krajach rozwijających się ([2]) przewiduje ramy finansowe wykonania wszystkich działań Wspólnoty w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych, w tym działań ustanowionych na mocy tego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia procedury wykonywania działań Wspólnoty w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych prowadzonych w ramach polityki współpracy Wspólnoty w państwach trzecich przy jednoczesnym opracowaniu jednolitej i spójnej humanitarnej strategii usuwania min przeciwpiechotnych w zakresie

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.
([2]) Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 1.

▼B

Konwencji o zakazie użycia, składowania, produkcji i transferu min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu (zwanej dalej „Konwencją ottawską”).

2. Działania określone w tym rozporządzeniu wykonywane są na terytorium państw trzecich innych niż kraje rozwijające się lub dotyczą bezpośrednio sytuacji występujących w tych państwach, w szczególności w państwach wychodzących z konfliktów zbrojnych.

Działania w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych włącza się we wszystkie strategie krajowe oraz współpracę tych państw trzecich, które cierpią w następstwie stosowania min przeciwpiechotnych.

Artykuł 2

1. Działania Wspólnoty podejmowane na mocy tego rozporządzenia mają na celu udzielenie pomocy państwom cierpiącym w następstwie stosowania min przeciwpiechotnych w tworzeniu warunków niezbędnych dla ich rozwoju gospodarczego i społecznego, przez:

a) wspieranie opracowywania, monitorowania i wykonywania cywilnej strategii działań w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych;

b) udzielenie pomocy państwom dotkniętym tym problemem w wykonywaniu przez nie Konwencji ottawskiej;

c) tworzenie i utrzymywanie struktur międzynarodowych i możliwości lokalnych w państwach dotkniętych tym problemem, umożliwiających prowadzenie działań w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych z najwyższą skutecznością;

d) reakcję na sytuacje krytyczne wymagające pomocy humanitarnej, zapobieganie ofiarom w ludziach i rehabilitację ofiar min przeciwpiechotnych;

e) wspieranie wewnątrzpaństwowych prób oraz wykorzystanie właściwego sprzętu oraz technik umożliwiających realizowanie działań w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych;

f) wspieranie współpracy z końcowymi beneficjentami działań na rzecz usuwania min przeciwpiechotnych na wczesnych etapach badania, oraz wspieranie wykorzystywania tych technologii w państwach dotkniętych problemem min przeciwpiechotnych;

g) zachęcanie do podejmowania działań na rzecz zwalczania min przeciwpiechotnych dostosowanych do otoczenia lokalnego oraz zgodnych z trwałym rozwojem regionu dotkniętego tym problemem;

h) wspieranie koordynacji między podmiotami międzynarodowymi biorącymi udział w działaniach w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych.

2. Działania finansowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mogą obejmować wszystkie działania w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych, które wspierają cele niezbędne dla rozwoju gospodarczego i społecznego, w tym:

a) edukację na rzecz świadomości w zakresie problemu min przeciwpiechotnych;

b) kształcenie wykwalifikowanego personelu;

c) badanie i oznaczanie obszarów podejrzanych;

d) wykrywanie i identyfikowanie min przeciwpiechotnych;

e) usuwanie min zgodnie z normami humanitarnymi oraz niszczenie min przeciwpiechotnych znajdujących się w ziemi i równoczesne niszczenie składowanych min przeciwpiechotnych;

f) udzielanie pomocy ofiarom, rehabilitację oraz ponowną społeczno - gospodarczą integrację ofiar min przeciwpiechotnych;

g) zarządzanie informacjami, w tym systemami informacji geograficznych;

▼B

h) inną działalność przyczyniającą się od ograniczenia wpływu min przeciwpiechotnych na ludność, gospodarkę oraz środowisko.

3. W kontekście ust. 2, należy nadać priorytet działaniom prowadzonym w państwach najbardziej dotkniętych problemem min przeciwpiechotnych, w których miny przeciwpiechotne lub innego rodzaju niewybuchy powodują wiele ofiar wśród ludności cywilnej lub, w których obecność lub podejrzenie obecności tych obiektów stanowi główną przeszkodę w odbudowywaniu aktywności gospodarczej lub społecznej lub w rozwoju, a w związku z tym, wymaga szczególnego, długoterminowego zaangażowania, którego nie jest w stanie zapewnić pomoc humanitarna w sytuacjach krytycznych lub odbudowa.

4. W celu zapewnienia spójności, komplementarności i zgodności z regionalnymi programami działania oraz w kontekście pomocy humanitarnej, rehabilitacji, odbudowy oraz projektów rozwoju, działania w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych, które mogą być finansowane w ramach każdego z tych programów lub projektów, będą nadal finansowane z linii budżetowej, z której finansowane są działania podstawowe. Działania te można, gdzie konieczne, uzupełnić lub wesprzeć działaniami podejmowanymi w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych finansowanymi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 3

Z działań finansowanych na mocy tego rozporządzenia korzystają głównie te państwa, które są zaangażowane w walkę z minami przeciwpiechotnymi i są stronami Konwencji ottawskiej. Można ustanowić wyjątki w zakresie sytuacji krytycznych wymagających pomocy humanitarnej, pomocy ofiarom min przeciwpiechotnych i działań wspierających bezpośrednio narażoną ludność cywilną, taką jak uchodźcy i wysiedleńcy lub w przypadkach, w których nie funkcjonuje administracja krajowa.

Artykuł 4

1. Wśród partnerów uprawnionych do wsparcia finansowego na mocy tego rozporządzenia mogą się znaleźć organizacje regionalne i międzynarodowe, a także agencje, organizacje pozarządowe (NGO), rządy krajowe, prowincjonalne i lokalne, ich departamenty i agencje, instytuty oraz podmioty państwowe i prywatne posiadające właściwą wiedzę i doświadczenie.

▼M1

2. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ([1]).

▼B

3. Przedsiębiorstwa i pozostałe organizacje ubiegające się o kontrakty wykazują, że dysponują polityką działania, która nie naraża niepotrzebnie ich pracowników na ryzyko oraz, że polityka taka jest poparta właściwym ubezpieczeniem pracownika od następstw nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej.

Artykuł 5

1. Pomoc wspólnotową przewidzianą na podstawie niniejszego rozporządzenia można wykorzystać na finansowanie pomocy technicznej, kształcenie, pokrycie kosztów osobowych lub pozostałych usług związanych z działaniami w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych; wypróbowywania urządzeń i technik; wsparcie logistyczne, zakupy, zapewnienie oraz składowanie dowolnego sprzętu, dostawy oraz prace niezbędne do zrealizowania działań w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych; badania i konferencje oraz środki umacniające międzynarodową koordynację działań w zakresie

([1]) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23.

▼B

zwalczania min przeciwpiechotnych; ocenę i misje kontrolne; a także działania mające na celu podniesienie świadomości społecznej.

2. Finansowanie przez Wspólnotę przewidziane na podstawie niniejszego rozporządzenia przyjmuje formę dotacji.

3. W przypadku gdy działania są przedmiotem umów finansowych między Wspólnotą a krajami partnerskimi, umowy takie powinny stanowić, że Wspólnota nie pokrywa płatności podatków, opłat celnych lub jakichkolwiek innych kosztów.

Artykuł 6

1. Komisję wspomaga właściwy Komitet Geograficzny.

2. W przypadku gdy pojawia się odniesienie do tego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwala swój regulamin.

Artykuł 7

1. W oparciu o regularną wymianę informacji, w tym wymianę informacji w sprawie obszaru docelowego, Komisja ułatwi skuteczną koordynację dążeń pomocowych podejmowanych przez Wspólnotę i poszczególne Państwa Członkowskie w celu podniesienia spójności i komplementarności ich programów.

2. Komisja może poszukiwać możliwości współfinansowania wraz z innymi dostarczycielami funduszy, w szczególności z Państwami Członkowskimi.

3. Komisja wspiera koordynację i współpracę z uczestnikami oraz podmiotami międzynarodowymi, w szczególności ze stanowiącymi część systemu Narodów Zjednoczonych, a także z organizacjami pozarządowymi, jak również z właściwymi ośrodkami takimi, jak Międzynarodowe Centrum Genewskie ds. Humanitarnego Usuwania Min Przeciwpiechotnych. ►**M1** Udział w procedurach umownych wdrażanych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005. ◄

4. Podjęte zostaną środki konieczne w celu uwidocznienia udziału Wspólnoty.

Artykuł 8

1. Komisja ocenia, decyduje i zarządza działaniami objętymi tym rozporządzeniem zgodnie z obowiązującymi procedurami budżetowymi i pozostałymi procedurami, w szczególności tymi ustanowionymi w art. 116 i 118 rozporządzenia finansowego z dnia 21 grudnia 1977 r. stosowanego do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ([1]).

2. Decyzje o finansowaniu przekraczającym 3 miliony EUR podejmuje się na mocy procedury ustanowionej w art. 6 ust. 2.

3. Komisja poinformuje właściwy Komitet określony w art. 6 ust. 1 o każdej decyzji finansowej o wartości poniżej 3 milionów EUR Informacje te zostaną podane nie później niż na tydzień przed przyjęciem decyzji o finansowaniu.

4. Komisja może podejmować decyzje zmieniające decyzje o finansowaniu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 ust. 2, jeśli nie zawierają one żadnych znaczących zmian lub dodatkowych zobowiązań przekraczających 20 % zobowiązania wstępnego.

([1]) Dz.U. L 356 z 31.12.1977, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, EWWiS, Euratom) nr 762/2001 (Dz.U. L 111 z 20.4.2001, str. 1).

▼B

Artykuł 9

1. Projekty stanowią część szerszych ram odbudowy przedmiotowego państwa lub regionu oraz zostanie im nadany priorytet i będą oceniane w zakresie ich pozytywnego wpływu oraz wydajności pod względem kosztów.

2. Jeżeli możliwe, projekt należy w sposób przejrzysty włączyć do krajowego programu zwalczania min przeciwpiechotnych koordynowanego przez rząd państwa beneficjenta, społeczność lokalną współpracującą z organizacjami pozarządowymi lub przez uprawnioną do tego instytucję międzynarodową. Celem powinno być przejęcie projektu przez rząd państwa beneficjenta, przez społeczność lokalną lub organizację pozarządową, we właściwym momencie, aby zwiększyć wydajność lokalną i trwałość projektu.

Artykuł 10

Wszystkie umowy lub kontrakty o finansowanie zawarte na mocy tego rozporządzenia uprawniają Komisję oraz Trybunał Obrachunkowy do przeprowadzania kontroli na miejscu, zgodnie ze zwykłymi procedurami przewidzianymi przez Komisję na mocy obowiązujących reguł, w szczególności tych zawartych w rozporządzeniu finansowym.

Ponadto, zgodnie z rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ([1]), Komisja może przeprowadzać kontrole i inspekcje na miejscu. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ([2]), środki przyjęte przez Komisję zapewniają właściwe zabezpieczenie interesów finansowych Wspólnoty.

Artykuł 11

W celu umożliwienia wieloletniej koordynacji i programowania działań w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych, podczas wspólnych posiedzeń Komitetu określonego w art. 6, przedstawiany będzie Dokument w sprawie Strategii Zwalczania Min Przeciwpiechotnych (APL) obejmujący główne wytyczne oraz priorytety działań Wspólnoty w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych, a także najlepsze metody ich osiągnięcia, celem jego rozważenia zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 6 ust. 2. Dokument APL w sprawie Strategii obejmuje zagadnienia takie, jak wieloletni program orientacyjny i zawiera odniesienia do obowiązujących programów działań w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych na poziomie krajowym i regionalnym, do wkładu pozostałych darczyńców, w tym Państw Członkowskich, jak również do działań Wspólnoty w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych finansowanych z pozostałych linii budżetowych. Dokument APL w sprawie Strategii zostanie podany do wiadomości Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 12

Komisja będzie regularnie oceniać działania finansowane przez Wspólnotę do celów ustalenia, czy osiągnięto cele działań i zapewnienia wytycznych dotyczących poprawiania skuteczności przyszłych działań.

Artykuł 13

Co trzy lata po wejściu w życie tego rozporządzenia, Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ogólną ocenę wszystkich działań Wspólnoty w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych wraz z sugestiami dotyczącymi przyszłości tego rozporządzenia oraz, jeśli jest to konieczne, propozycjami zmian.

([1]) Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.
([2]) Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

▼B

Artykuł 14

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.